

Nr 39.

Ankom till riksdagens kansli den 7 juni 1935 kl. 11 f. m.

Memorial angående arvode åt byråchefen K. Persson, vilken inom andra lagutskottet biträtt vid behandlingen av vissa frågor.

För behandling av dels Kungl. Maj:ts propositioner nr 31 med förslag till lag om vissa ekonomiska stridsåtgärder, nr 32 med förslag till lag angående tillägg till lagen den 28 maj 1920 om medling i arbetstvister samt nr 33 med förslag till lag om ändrad lydelse av 11 kap. 8 § strafflagen, dels ock motionerna i första kammaren nr 276—283 och 285—289 samt i andra kammaren nr 127, 482, 483, 486, 487, 489—492 och 494—500 har utskottet funnit lämpligt anmoda särskild person att biträda med föredragningen av ifrågakvarande propositioner och motioner samt med utförande inom utskottets kansli av det med propositionernas och motionernas behandling förenade arbetet; och har utskottet för sådant ändamål tillkallat byråchefen för lagärenden i socialdepartementet Konrad Persson.

Sedan byråchefen Persson fullgjort det honom sålunda lämnade uppdraget, får utskottet, efter inhämtande av kanslideputerades yttrande, hemställa,

att byråchefen Persson måtte tillerkännas ett arvode av 2,500 kronor.

Stockholm den 7 juni 1935.

På andra lagutskottets vägnar:

K. G. WESTMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *K. G. Westman, Sigfrid Hansson, Hagman, Norman* och *Karl Bodin*;

från andra kammaren: herrar *Magnusson* i Kalmar, *Hage, Johanson* i Hallagården, *Olovson* i Västerås, *Pettersson* i Hällbacken, *Holmström* och *Sandström* i Sollefteå.

Nr 40.

Ankom till riksdagens kansli den 7 juni 1935 kl. $\frac{1}{2}$ 10 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 8:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Genom en den 12 mars 1935 till riksdagen avlämnad proposition, nr 199, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 8:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Härigenom förordnas, att 2 § 2:o), 8:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

2:o) mål om beslut — — — skolväsendets ordnande;

mål om nybyggnad, inredning eller reparation av allmän byggnad, som av menighet skall byggas och underhållas, om stället för sådan byggnads uppförande, allt så framt ej klagan föres över Konungens befallningshavandes beslut enligt 14 § 2. lagen om polisväsendet i riket;

mål angående fattigvården — — — allmän pensionsförsäkring;

8:o) mål om rust- och rotehållares — — — deras begagnande;

mål om virkesmätning;

mål om strörensningar — — — samfälld fångtäkt;

17:o) mål om kyrkotukt — — — medicinalstyrelsens inseende;

mål om bötesansvar, om annat föreläggande vid vite än sådant, som må givas enligt författningar rörande banker eller andra penninginrättningar, författningar rörande yrkesmässigt utövande av köp och försäljning i kommission av aktier, obligationer och liknande värdepapper, författningar rörande fondbörsverksamhet eller lagen om polisväsendet i riket, om utdömmande av vite enligt andra än nämnda författningar;

mål om häktads — — — av straff;

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1935.

¹ Senaste lydelse av 2 § 8:o) se SFS 1927:289 samt av 2 § 2:o) och 17:o) se SFS 1934:309.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för Kungl. Maj:ts förslag, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Den ändring i 2 § 8:o) regeringsrättslagen, som föreslås i förevarande proposition, äger samband med ett genom proposition nr 140 för årets riksdag framlagt förslag till lag om virkesmätning.

Enligt bestämmelser i 43 och 44 §§ i den föreslagna lagen skall klagan över vissa däri omförmälda beslut föras hos Konungen genom besvär.

Föredragande departementschefen, statsrådet Schlyter, anför i förevarande proposition, att besvär i nämnda fall torde böra prövas av regeringsrätten, i följd varav i 2 § 8:o) regeringsrättslagen bör upptagas mål om virkesmätning.

Det i propositionen nr 140 framlagda förslaget till lag om virkesmätning har, såvitt nu är i fråga, godkänts av riksdagen den 6 innevarande juni.

Enligt 2 § 17:o) regeringsrättslagen skall regeringsrätten upptaga och avgöra, bland annat, besvär i mål om föreläggande vid och utdömmande av vite, i vilket fall undantag dock gjorts för viten enligt vissa uppräknade författningar.

I 14 § 2. lagen den 6 juni 1925 (nr 170) om polisväsendet i riket stadgas, att om länsstyrelse finner att avlöning, pension, familjeunderstöd eller begravningshjälp av polisdistrikt eller landsting bestämts till belopp, som uppenbarligen icke är skäligt, eller att polisdistrikt eller landsting eljest uppenbarligen åsidosätter sina åligganden enligt polislagen, länsstyrelsen skall hos polisdistriktet eller landstinget göra framställning om rättelse. Vidtages ej i anledning av framställningen erforderlig åtgärd, äger länsstyrelsen därom förordna. Finnes det vara av nöden, må länsstyrelsen förelägga lämpligt vite och till sådant vite fälla.

Klagan över dylika av länsstyrelse meddelade beslut må föras hos Konungen.

Enligt det nyssnämnda stadgandet i 2 § 17:o) synas under regeringsrättens kompetens rent formellt falla allenast beslut, som äro förbundna med vitesföreläggande, men i praxis hava även andra av länsstyrelse enligt 14 § 2. polislagen meddelade beslut ansetts kunna upptagas och prövas av regeringsrätten.

Föredragande departementschefen, statsrådet Schlyter, anför i propositionen, att 2 § 2:o) första stycket regeringsrättslagen genom lag den 14 juni 1928 (nr 181) undergått sådan ändring, att från regeringsrättens prövning undantagits mål, däri klagan föres över länsstyrelses beslut i anledning av sökt fastställelse å beslut enligt 14 § 1. polislagen, d. v. s. i polisdistrikt eller av landsting i avseende å befattningshavare vid polisväsendet fattade beslut angående avlöning, pensionering, familjeunderstöd eller begravningshjälp eller huruvida viss befattning skall vara ordinarie. Som motivering till nämnda lagändring hade anförts, bland annat, att i dessa mål frågor av rättslig innebörd endast i sällsynta undantagsfall torde förekomma samt att, i den mån så vore händelsen, Kungl. Maj:t kunde och borde i varje särskilt fall infordra regeringsrättens utlåtande.

Departementschefen framhåller vidare, att även i mål, som av länsstyrelse handlagts jämlikt 14 § 2. polislagen, vare sig de rörde vitesföreläggande eller icke, som regel är fråga allenast om lämpligheten eller ändamålsenligheten av länsstyrelsens beslut eller de åtgärder varom däri förordnas. Departementschefen anser, att vid sådant förhållande även dessa mål böra undantagas från regeringsrättens handläggning.

Departementschefen föreslår därför den ändring av 2 § 17:o) regeringsrättslagen, att regeringsrätten icke skall upptaga mål om föreläggande vid eller utdömande av vite enligt lagen om polisväsendet i riket.

I det lagförslag, som remitterades till lagrådet, hade upptagits allenast de författningsändringar, som ovan omförmälts.

I förevarande sammanhang må omnämnas, att enligt 2 § 2:o) andra stycket regeringsrättslagen till regeringsrättens upptagande hör mål om nybyggnad, inredning eller reparation av allmän byggnad, som av menighet skall byggas och underhållas, samt om stället för sådan byggnads uppförande.

Lagrådet fann ej anledning till annan erinran mot det remitterade förslaget än att, enär med förslagets syfte bäst torde överensstämma att klagan över föreläggande av länsstyrelse i fråga om anordnande av arrestlokal eller annan byggnad för polisväsendet, även om det ej förbundnes med vite, prövades av Kungl. Maj:t i statsrådet, men sådan klagan enligt 2 § 2:o) andra stycket regeringsrättslagen tillhörde regeringsrättens upptagande, i detta stycke syntes böra göras undantag för det fall, att klagan fördes över länsstyrelsens beslut enligt 14 § 2. lagen om polisväsendet i riket.

Departementschefen förklarar, att han finner den av lagrådet ifrågasatta ändringen i 2 § 2:o) andra stycket regeringsrättslagen böra vidtagas.

Vid granskning av nu föreliggande lagförslag har utskottet icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får därför hemställa, *Utskottet.*

att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 7 juni 1935.

På andra lagutskottets vägnar:

K. G. WESTMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från f ö r s t a kammaren: herrar *K. G. Westman, Sigfrid Hansson, Gustaf Tamm*, P. Sandström*, Norman, Karl Bodin, Knut Petersson** och *Forslund**;

från a n d r a kammaren: herrar *Österström*, Magnusson i Kalmar, Hage, Johanson i Hallagården, Olovson i Västerås, Pettersson i Hällbacken, Holmström och Sandström i Sollefteå.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.